

[Gottschalck-Hansen.]

vente en snarlig igangsættelse af den nye ortopædiske afdeling på det nuværende militærhospital.

En af de ting, der bekymrer mig mest med hensyn til det forelagte projekt, er den arealnød, vi befinder os i. Ganske vist skal man være yderst forsigtig med at foretage indgreb i parker og anlæg ved institutionsbyggeri, men efterhånden som stadens indbyggere bliver mere og mere motoriserede, og den lokale kollektive nærtrafik bliver mere og mere udbygget, er behovet for rekreative områder i selve hovedstaden ikke på langt nær det samme som tidligere. Den helt ideelle løsning for det nye rigshospital kunne opnås, hvis man havde mulighed for at opføre en randbebyggelse i Fælledparken over for det nuværende rigshospital.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om denne tanke er ham fremmed, og hvis det ikke er tilfældet, om han eventuelt vil indlede forhandlinger med Københavns kommune om denne sag. Jeg vil formode, at hovedstaden vil være interesseret i en velvillig og positiv stillingtagen, for selv om rigshospitalet dækker hele landet med sine specielle opgaver, er det en kendsgerning, at procentuelt langt den største del af klientellet er her fra hovedstaden.

Jeg skal med disse ord tilsige mit partis og min velvillige medvirken til lovforslagets fremme.

Kirkegaard: Udvidelsen og ombygningen af rigshospitalet er jo et meget stort byggeforetagende, og når jeg ser en lille smule på den lov, der arbejdes efter i øjeblikket, loven af 7. juni 1958, eller måske snarere på lovforslagets bemærkninger, så forstår jeg for mit vedkommende udmærket, at den højtærede undervisningsminister har ønsket at høre folketingets mening på nuværende tidspunkt.

Siden 1958 er der jo på mange områder sket en stor udvikling på godt og ondt. Til det mindre gode hører, at pengene er blevet mindre værd, det vil sige, at der er sket en stor prisstigning, men selv med denne taget i betragtning kan 355 mill. kr. til et nyt rigshospital jo nok forekomme de fleste af os at være et stort beløb. Angående beløbsstørrelsen var det samme sikkert tilfældet i 1958, da loven var til behandling. Inden

vedtagelsen blev jo, jeg tænker mig et ret komplet projekt til 216 mill. kr. skåret ned til 140 mill. + 25 mill. kr. Folketinget har jo pligt til at spare på skatteydernes penge, det er klart, men når der skal bygges et nyt rigshospital, landets betydeligste hospital, der både er læreanstalt og forskningsinstitut, må det nødvendigvis svare til tidens krav; det tror jeg ikke folketinget kommer uden om. Både af hensyn til de unge lægers uddannelse og for patienternes skyld vil hospitalet til sin tid blive udstyret med de bedst mulige hjælpemidler og det bedste apparatur, og hospitalet vil blive bemanded med vore allerbedste læger, videnskabsmænd og forskere. Sådan som jeg her har nævnt det, skulle det gerne gå, og derfor må også rammerne, altså selve bygningsværket, være tidssvarende.

Nu tør jeg selvfølgelig ikke påstå, at der ikke et eller andet sted i projektet kan spares en smule, det skulle jo være mærkeligt andet; men en sparsommelighed, der drives for vidt, kan let medføre, at den store bygning bliver forældet 30, 40 eller måske 50 år for tidligt, og så bliver en sådan sparsommelighed jo i virkeligheden en kostbar spareforanstaltning.

Ved denne første behandling bør det også nævnes, at det jo er med til at stramme prisen noget, at det er nødvendigt at holde hospitalet i drift under hele ombygningen.

På det radikale venstres vegne vil jeg anbefale, at folketinget giver tilslutning til ministerens lovforslag.

Skræppenborg-Nielsen: Det er jo altid i en sag som denne lidt svært at være ordfører nr. 5, for der er jo egentlig sagt det, der skal siges om det foreliggende lovforslag. Jeg vil da også for at undgå gentagelser nøjes med at henvise til det, der allerede er sagt, ikke mindst til det, der blev sagt af det ærede medlem hr. Kaj Andresen, og så i øvrigt sige, at mit parti ser med den allerstørste velvilje på det foreliggende lovforslag, som vi altså hermed anbefaler på det allerbedste, fordi det byggeri, der her skal udføres, er så absolut nødvendigt.

Dog kan jeg ikke tilbageholde en lille bemærkning til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, der nævnte, at vi muligvis befandt os nær ved et økonomisk sammenbrud her i landet. Det skal jeg ikke dømme